

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATERICA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 421
din 15.06.2016

Dosar nr.: 390/2016

Petiția nr.: 12015/16.05.2016

Petent:

Reclamat: Guvernul României

Obiect: dispoziții discriminatorii ale **O.U.G. nr. 8/2014** privind restituirea taxei de poluare pentru autovehicule

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele și domiciliul ales al petentului

I.1.1. ...

I.2. Numele și sediul reclamatului

I.2.1. Guvernul României, Piața Victoriei nr. 1, București.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul consideră discriminatorie prevederile **O.U.G. nr. 8/2014**, conform căreia taxa de poluare pentru autovehicule se restituie eșalonat.

III. Procedura de citare

3.1. Părțile au fost citate în dosarul inițial (**nr. 613/2014**).

3.2. Curtea de Apel Cluj, prin **Sentința civilă nr. 105/2016**, rămasă definitivă, a obligat Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării să respingă excepția de necompetență materială și să se pronunțe pe fond.

IV. Motivele de fapt și de drept

4.1. În fapt, Colegiul director constată că petentului trebuie să i se restituie taxa de poluare, taxă solicitată într-un mod ce contravine legislației Uniunii Europene. Ca urmare a intrării în vigoare a **O.U.G. nr. 8/2014**, suma se restituie eşalonat.

4.2. Colegiul director respinge excepția de necompetență materială invocată de universitatea reclamată, având în vedere **Sentința civilă nr. 105/2016** a Curții de Apel Cluj, rămasă definitivă.

4.3. **O.G. nr. 137/2000**, la art. 2 alin. 1 prevede: *„Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.*

4.4. Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

4.5. Privind criteriul, Curtea Europeană a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) arată foarte clar că trebuie să fie o caracteristică identificabilă, obiectivă sau personală ori „statut”, pe baza cărora o persoană sau un grup de persoane se diferențiază între ele (**Clift împotriva Regatului Unit**, 13 iulie 2010, §55). Data la care intră în vigoare o nouă reglementare juridică nu poate fi interpretată ca reprezentând un criteriu. Nu se poate reține existența unui criteriu dacă comparația nu se realizează între diferite grupuri de persoane, ci între diferite situații juridice (**Gerger împotriva Turciei**, 8 iulie 1999, §69, **Magee împotriva Regatului Unit**, 6 iunie 2000, §50).

4.6. În conformitate cu jurisprudența CEDO în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă *„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”*. CEDO a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: **Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991; **Hoffman împotriva Austriei**, 23 iunie 1993, **Spadea și Scalabrino împotriva Italiei**, 28 septembrie 1995, **Stubbings și alții împotriva Regatului Unit**, 22 octombrie 1996).

4.7. În concluzie nu se poate constata existența unui anumit criteriu care ar fi stat la baza unei diferențieri.

4.8. În mod evident persoanele aflate sub un anumit regim juridic nu se află în situație similară cu persoanele care se află într-un alt regim juridic. Astfel nu se poate constata nici existența unei diferențieri, în sensul celor arătate de către CEDO.

4.9. Dacă o modificare legislativă s-ar putea interpreta ca fiind discriminare, nici o modificare legislativă nu s-ar mai putea interveni, întrucât întotdeauna ar exista persoane favorizate și persoane defavorizate de modificarea legislativă, astfel societatea nu ar mai putea evolua din punct de vedere juridic.

4.10. În concluzie prevederile **O.U.G. nr. 8/2014** privind restituirea taxei de poluare pentru autovehicule, conform căreia de la intrarea în vigoare a ordonanței taxele plătite în contradicție cu legislația Uniunii Europene vor fi restituite eşalonat, nu reprezintă discriminare conform art. 2 alin. 1 din **O.G. nr. 137/2000**.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Respinge excepția de necompetență materială, având în vedere **Sentința civilă nr. 105/2016** a Curții de Apel Cluj, rămasă definitivă;
2. prevederile **O.U.G. nr. 8/2014** privind restituirea taxei de poluare pentru autovehicule, conform căreia de la intrarea în vigoare a ordonanței taxele plătite în contradicție cu legislația Uniunii Europene vor fi restituite eşalonat, nu reprezintă discriminare conform art. 2 alin. 1 din **O.G. nr. 137/2000**;
3. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

MANOLE PETRE FLORIN – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Data redactării: 15.06.2016

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Hotărâre redactată de Haller István